

Dobrý den děti z červené třídy!!

Už jsme se dlouho neviděli a tak se nám stýská. Myslíme na vás, co asi doma s rodiči děláte. A abyste se moc nenudili, připravili jsme pro vás trochu zábavy. Jaro už je v plném proudu a my ve školce jsme se moc těšili, co vše budeme na jaře dělat. A tak i když nejsme spolu, můžeme si na dálku společně pohrát. Co říkáte? Nechtěli byste si zahrát s mamkou na školku? Nejdřív bude paní učitelkou mamka a pak si role vyměníte 😊

Nejdříve se spolu přivítáte

My jsme kluci a holky, ze Slavečské školky,
máme se tu všichni rádi a jsme velcí kamarádi,
hej, hej, hej, ruku na to dej.

(chodíme v kroužku, na hej tleskáme, na ruku na to dej si podáme ruce)

Procvičíte si jazýček

v sedu skřižmo – na turka – si vyrovnáme záda, sedíme rovně a zahrajeme si na čertíky – „blblbl“,
olizujeme si horní ret, spodní ret, snažíme s jazýčkem dosáhnout na nos, uvolníme rty – jak vrčí auto „brmbrmbrrrrm“, vyplazeným jazýčkem kmitáme z levého do pravého koutku rtů.

Opakujeme: had syčí „ssssssssssss“, voláme na kočku „čičičičiči“, vlak jede „šššššššššš“, atp.

Básničky na každý den

A teď budeš paní učitelkou ty a naučíš mamku naše pohybové říkanky 😊
Mamky, tyhle básničky děti dobře znají a rády se ujmou role učitelů 😊

Motivační písnička, na kterou se svoláváme: „*Velký kroužek uděláme, kamarády zavoláme*“

Jak se zdravíme

„*Dobrý den, dobrý den, pojd'te všechny děti sem! Kdo je dneska z dětí tady, zazpívá si s chutí s námi, dobrý den, dobrý den, dneska máme krásný den.*

*Dobrý den Slunce, dobrý den nebe,
dobrý den Země, dobrý den kameny, rostliny a stromy,
dobrý den zvířátka ušatý, beránci rohatí a ptáci, co v korunách stromů létáte
a ryby, co ve vodách plujete a děláte malé vlny a velké vlny.*

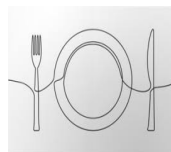
Dobrý den ty, dobrý den já.

A kdo tady s námi není, tomu pošlem pozdravení.

Dobrý den, dobrý den, dneska zlobit nebudem/dneska si to užijem....“

Před jídlem

„ Byla jedna sestřička a ta měla bratříčka.
U jednoho stolu sedávali spolu.
Za ruce se chytili, dobrou chuť si popřáli.
Dobrou chuť!“

Před spaním

„Houpity, houpity, mák už je zavitý,
tma tmoucí uspala opozdilce.
Čmelák spí v poupěti, veverka v doupěti,
rosnička v lopuchu, zajíček na uchu,
křepelka v souvrati a kluci strapatí na postýlce.“
A holčičky?
A plyšáci?

Náměty na činnosti k nejkrásnějším jarním svátkům- Velikonocům☺

Pro rodiče:

Tento týden je týden Velikonoční. A každý den v týdnu je něčím zvláštní. Modré pondělí, které letos vychází na 6. dubna 2020 a symbolizuje blížící se Velikonoce, bylo pro křesťany vždy symbolem volného dne. Podle tradice bylo v tento den lidem zakázáno vykonávat jakoukoliv práci. Podobně jako v následující den, v , které nese přívlastek " , se ani k **Modrému pondělí** nepojí žádné obřady.

Poslechneme si pohádku „ Kuřátko a obilí“

*Jak to bylo, pohádko?
Zabloudilo kuřátko
za zahradou mezi poli
pípá, pípá, nožky bolí.*

*Ječmen syčí mezi vousy,
ptej se pšenic, vzpomenou si.
Kuře pípá u pšenic, nevědí však také nic.
Milé kuře, je nám líto, ptej se žita, poví ti to.*

*Ve vysokém obilí
bude večer za chvíli.
"Povězte mi, bílé ovsy,
kudy vede cesta do vsi?"
"Jen se zeptej ječmene,
snad si na to vzpomene."*

*Kuře hledá žitné pole, ale to je dávno holé.
A na suchá strniska, vítr tiše zapíská.
Vždyť jsi doma, za chalupou, slyšíš?
v stáji koně dupou, kocour za stodolou vrní
a tvá máma za vraty zobá zrní s ostatními kuřaty.*

Děkuji ti žitné pole. Pozdravuj tam ve stodole.

Koho, milé políčko. Zrno, i to zrníčko.

Ať se ke mně zjara hlásí, vychovám z něj nové klasy.

A tak mámu zakrátko, našlo malé kuřátko.

Zjistěte, zda dítě dovede příběh stručně popsat vlastními slovy, zda mu rozumí.

Primějte dítě **otázkami k zamyšlení**:

- Proč se kuřátko ztratilo?
- Koho se ptalo kuřátko na cestu?
- Kdo nakonec kuřátku poradil?
- Už jsi se někdy ztratil? A jak to dopadlo?
- Naučte dítě část pohádky nazpaměť.
- Vyrobíme si kuřátko ze žlutého papíru, nalepíme na špejli a zapíchneme do květináče.

Při pobytu venku:

- všímáme si rostlin, květin, pojmenujeme je;
- posloucháme zpěv ptáků – poznáme ptáčka?;
- natrháme si do vázy kočičky – ale jen trochu, abychom nevzali včelám potravu a březové větvičky do vázy;
- nařezeme vrbové proutky na upletení pomlázky;
- zaskáčeme si panáka – i s maminkou;
- závodíme v běhu, přeskakujeme překážky.

Škaredá středa:

Pro rodiče:

Na Škaredou středu se v domácnostech především uklízelo. Důsledný úklid měl vyhnat zlé duchy z domu. Říkalo se jí proto také Sazometná nebo Smetná, protože se vymetaly saze z komínů a smýčily se domy. Název Škaredá je odvozen od toho, že v tento den Jidáš žaloval na Krista. Zároveň se traduje, že kdo se bude v tento den mračit, zůstane mu to po celý rok.

V tento den lidé nosí do kostela polínko dřeva a dají je opálit na hranici. Doma z něho nadělají loučky a z nich křížky, které o Veliké neděli po obědě s ratolestmi svěcenými na neděli květnou, zastrkají do rohů polí. Ten hospodář, který bude mít dříve zastrkané křížky, bude mít údajně časnější žně. Jak vysoké jsou ratolesti s posvěcenými kočičkami, tak vysoko potom vzroste obilí. Křížky s ratolestmi zároveň také měly ochraňovat úrodu před krupobitím.

A co s dětmi?

- Budeme si povídat o emocích. Kdy je nám veselo, smutno, kdy jsme rozzlobení a kdy veselí a proč. A nebudeme se na nikoho mračit!
- Zazpíváme si veselou písničku – „Zajíček v své jamce“ a „Travička zelená“.

- Můžeme si na písničky i zatancovat s maminkou taneček.
- A můžeme mamince pomoci při úklidu – uklidíme si ve svém pokojíčku hračky, stavebnice, pastelky a uděláme si pořádek.
 - Procvičíme si jazýček
 - Vyrobit si papírové vajíčko – to vystříhneme a vodovkami, pastelkami ho krásně vyzdobíme, můžeme si ozdobit okna kytičkami a vystřihnutými vajíčky z papíru,
 - Maminka nám vystříhne velké vajíčko a rozstříhá ho alespoň na 4 části a my budeme vajíčko opět skládat dohromady.

Velikonoční **Zelený čtvrtek**: Dejte si špenát a nic si nepůjčujte!

Pro rodiče:

Zelený čtvrtek byl dnem odpuštění. Rodiny se modlili a všichni se omyli rosou, která bránila onemocnění šíje a dalším nemocem. Uklízelo se a smetí se odnášelo na křižovatku cest, aby se v domech nedržely blechy. Aby stavení opustil hmyz a myši, zvonilo se paličkou o hmoždíř.

Hospodyně pekly jidáše – zvláště tvarované pečivo z kynutého těsta – jako připomínku na apoštola Jidáše, který zradil Krista. Zároveň se traduje, že kdo v tento den sní jidáš pomazaný medem, bude celý rok zdravý.

Na Zelený čtvrtek se také sel len a hrách, protože vše, co se v tento den zaselo, dobře prospívalo. Někde děti hledaly vajíčka poschovávaná po zahradě, což je zvyk, který se dodnes na Velikonoce drží v USA a v Anglii. Lidé si neměli od druhých nic půjčovat a neměli se hádat - odměnou se jim budou všechny hádky vyhýbat a peníze si k nim cestu najdou samy.

Na **Zelený čtvrtek** utichaly zvony – "odlétaly do Říma". Znovu se rozezněly až na Bílou sobotu při zpěvu Gloria. Proto ke svolání k bohoslužbám lidem sloužily jiné nástroje jako například různé řehtačky, klapačky, mlýnky a trakářky. S řehtačkou procházel vesnicí v poledne a večer zástup dětí, které odříkávaly říkanku, která končila zvoláním: "Cruciferum d'áblum." Na znamení, že Jidáš se už v pekle smaží.

V lidové tradici se například o **Zeleném čtvrtku** doporučovalo jíst pokrm ze zelených

surovin. Nejdostupnějším zeleným pokrmem bylo na našem území především zelí. Přestože se jednalo o pokrm chudých, bylo zelí zároveň vnímáno jako zdroj cenných látek. S odkazem na církevní význam, přejatý z židovského svátku pesach, během kterého se zelí také jí, mu byla přičítána ještě větší zdraví ochraňující síla. Dnes se ale na Zelený čtvrtek jedí spíš špenát, špenátová velikonoční nádivka

A co s dětmi?

- Zahrajeme si hru „Čáp ztratil čepičku“ jakou měla barvičku, měla barvu barvičku – červenou – děti hledají co nejvíce věcí červených. Barvy měníme.
- Hra „Kvočka hledá kuřátko“ (dítěti/sourozenci zavážeme oči, maminka/sourozenec dělá kuřátko – pípá a dítě se zavázanýma očima jej hledá – slepá bába)
- Pomůžeme mamince upéci jidáše.
- Barvíme vajíčka v cibuli – slupky z cibule uvaříme ve vodě a v této vodě vaříme i vajíčka. Jsou krásně hnědá. Obalit je můžeme gázou a přidat sedmikrásku, lístečky atp.
- sněženka – z vatového tamponu - poslech písničky „Jaro dělá pokusy“

<https://www.youtube.com/watch?v=JEC-LU3qs-k>

- prstové cvičení – jemná motorika

otevírání a zavírání spojených dlaní na básničku:

Poupátko

Když sluníčko pěkně svítí,
rozdívají se všechno kvítí
i nejmenší poupátko,
rozvine se zakrátko.

Velký pátek:

Pro rodiče:

V tento čas se konají obřady, které mají tři části: bohoslužbu slova, uctívání kříže a přijímání. V mnohých kostelech se také koná pobožnost křížové cesty.

V tento den se nesmí jíst vůbec maso, je to velký půst, nesmělo se prát v potoce (dnes v pračce) prádlo a prádlo se nesmí věšet, protože by se prý namáčelo místo do vody do Kristovy krve, ale zvykem bylo plavit koně, aby byli zdraví a bujní. Nesmělo se orat, sít ani okopávat, vůbec se nesmí hýbat se zemí. Hospodáři se modlili za stromy, aby dávaly bohatou úrodu. Lidé vstávali před východem slunce a chodili se mýt do potoka, aby byli zdraví.

Velký pátek má v sobě mnoho tajuplného a magického. V Erbenově baladě ze sbírky Kytice se vypráví, že se na Velký pátek na několik hodin otvírají poklady země ve skalách, sklepeních a jeskyních. Pokud se někdo nechá bohatstvím okouzlit tak, že zapomene na čas, skála se zavře a nešťastník v ní zůstane na celý rok uvězněn.

Co s dětmi:

- Vyrazit ven a hledat ztracený poklad? (Šipkovaná)
- Pusťte si pohádky z cyklu Chaloupka na vršku, odkaz zde https://www.youtube.com/watch?v=nAtvfAJJoQ78&list=PL_-vdKSfHUIAwUpnLdXvWAlXaMXquTb4L&index=3

Jak se Andulka bála smrtky
Jak píšťalka pomohla
Jak se pomlázky ztratily

- Vyrobíme si papírového zajíčka

Origami Rabbit - Easy Paper Craft

Odkaz tady <https://www.youtube.com/watch?v=V5ZBsBAdPgE>

- Začneme se s dětmi učit básničku k velikonočnímu koledování:

Já jsem malý koledníček, tetičko,
přišel jsem si pro červené vajíčko.
Pro vajíčko červené, pro koláček bílý,
zdali jsem vám tetičko, koledníček milý?

Upletl jsem pomlázku, je hezčí než z obrázku.
Všechny holky které znám, navštívím a vymrskám.
Než mi dají vajíčko, vyšlehám je maličko.

Co to křuplo maličko? Ale, prasklo vajíčko.
A z něj vskutku zakrátko, vyskočilo kuřátko.

Nebo:

Zajíčková koleda

Hody, hody, doprovody,
já jsem malý zajíček,
utíkal jsem kolem vody,
nesl kopu vajíček.

Na dvorečku za potokem
mám já strýčka králíčka,
tomu nosím každým rokem
malovaná vajíčka.

Potkala mě koroptvička,
chtěla jedno červené,
že mi dá lán jetelíčka,

já řekl: ne, ne, ne!

Bílá sobota, správný čas pro přípravu pomlázky a vajíček

Pro rodiče:

Den vzkříšení a poslední den půstu pašijového týdne – to je Bílá sobota, kdy se zvony vracejí z Říma, kam odletěly na Zelený čtvrtek.

Před kostelem se světi oheň, od tohoto ohně se zapaluje Velikonoční svíce- Paškál.

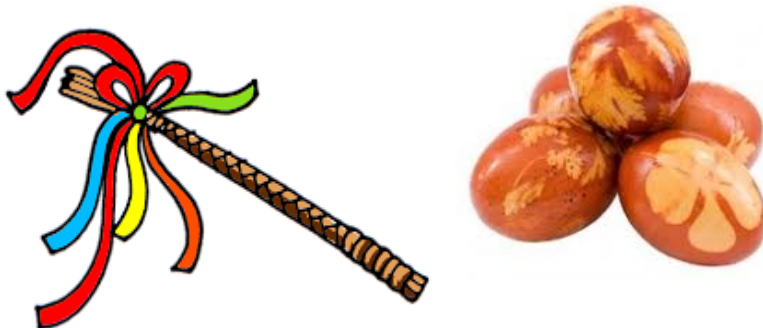
O sobotě se ale také bílilo, uklízelo. Příprava na Hod boží velikonoční musela být důkladná. V žádné domácnosti nesměl chybět prostřený stůl, velikonoční beránek a jidáše. O Bílé sobotě můžete začít s pletením pomlázky nebo zdobením vajíček.

Co s dětmi?

- upleteme si pomlázku ;

<https://www.youtube.com/watch?v=E2oMLzDI9KU>

- Barvíme vajíčka v cibuli – slupky z cibule uvaříme ve vodě a v této vodě vaříme i vajíčka. Jsou krásně hnědá. Obalit je můžeme gázou a přidat sedmikrásku, lístečky atp.

Na Boží hod

Pro rodiče:

V noci ze soboty na neděli vstal Ježíš z mrtvých, přichází Velká noc a po ní Boží hod velikonoční. Křesťané se v ten den radují z příchodu Pána.

Na Boží hod se pekly a světily velikonoční pokrmy (mazance, vajíčka, chléb, beránci). A kdo v ten den okusil posvěceného beránka, našel podle pověry ztracenou cestu v lesích.

Velikonoční pondělí vrcholí pomlázkou

Pro rodiče:

Velikonoce končí starým zvykem, pomlázkou. Žena nebo dívka má být o Velikonočním pondělí pošlehána čerstvými pruty, aby byla svěží a zdravá. Podle jednoho z výkladů je pomlázka symbolem oplodňovacího aktu. O tom svědčí i fakt, že ženy za pošlehání pomlázkou děkují vajíčky.

Co s dětmi ?

- Pečeme beránka;
- malujeme vajíčka;
- čteme příběh o Slepici;
- hrajeme hry s malovanými vajíčky- pikaná, nosíme vajíčko na lžici atp.
- hrajeme hry Pomlázková honička, Na hlídání pomlázky, Na slepičky a hospodyně.

Jak pomohli slepici

„Nesnáším Velikonoce,“ rozčilovala se paní slepice na Zelený čtvrtek.
 „Vejce přece nejsou na kraslice, ale na kuřátka.“
 „Máte úplnou pravdu, moje milá,“ přitakávala jí paní husa. „A to si někteří lidé malují kraslice i na husí vejce, aby byly hodně veliké.“
 „To jsou ale hloupé zvyky. Proč si lidé nenamalují kraslice třeba, třeba, třeba na hlavu? Stejně mají hlavy šišaté jako vajíčka.“ Slepice s husou se rozesmály, až se jim peří načepýřilo.
 „Čemu se tolik smějete?“ kroutil hlavou paní kachna. „Myslela jsem, že už sedíte na vejcích, a vy si tu místo toho vyprávíte vtipy.“
 „Ráda bych seděla na vejcích, ale zase mi je hospodyně všechna vzala. Prý že budou Velikonoce! Už jsem z toho celá nešťastná,“ vzpomněla si na své trápení slepice.
 „To já sedím, sedím,“ zakejhala husa, „jen jsem si odskočila sezobnout pár zrníček a už k nim běžím. Aby mi nenastydl!“
 Husa s kachnou se na dvorku dlouho nezdržely. Jaro přináší povinnosti, které nelze ošidit. Jen slepice smutně zůstala stát na dvoře. Bylo by krásné mít malá žlutá kuřátka...
 Kořata, štěňata, telátka a kozlíka Ferdu žádné povinnosti nečekají. Mohou si poskakovat po dvorku, vyhřívát se na sluníčku, hrát na honěnou. Právě si hráli Na Kokeše, když vyslechli rozhovor tety husy, slepice a kachny. Hned je hra přestala bavit.
 „Tak to jsou ty Velikonoce!“ divil se kozlík Ferda. Žofinka jim včera vyprávěla, že budou Velikonoce, a učila je velikonoční koledu. A když se Ferda zeptal, co se o Velikonocích slaví, řekla Mirka, že jaro a naděje. Jaro má rád také. Čerstvou mladou travu, lístky na stromech, kytky na zahradě, to všechno se mu líbí a také mu to moc chutná. Ale co je to naděje?
 „Naděje je, když věříš, že se stane to, co si přeješ. Třeba, že se mi narodí sestřička, protože to bych si moc přála. Nebo že se něco naučís, třeba číst a psát. To bych si také přála,“ vysvětlila mu Žofinka. Ferda tomu ale stejně moc nerozuměl.
 Ferdovo rozjímání přerušilo telátko: „Děti, já mám nápad! Pomůžeme tetě slepici, aby měla kuřátka!“

„To je dobrý nápad, ale jak to chceš udělat, když nemáš vejce? Telátka přece vejce nesnášejí, nebo ano?“ kroutil hlavou kočička Broskvička.
 „To je jednoduché, vzpomeňte si, co nás včera naučila Žofinka. Půjdeme na koledu!“
 A za chvíli jste mohli vidět, jak jde po vesnici telátko, kolem krku má pověšený košík a na hlavě klobouk ozdobený sněženkami a bledulemi. Dvě velká kořata a dvě štěňata spolu s prasátkem táhnou s velkým rámem starý hrnc a za nimi opatrně našlapuje kozlík Ferda. Musí opatrně, protože mu kořata upletla na hlavu věneček z prvních pampelišek, které vykvetly za stodolou, a na hřbetě mu sedí myšky Lojička a Emilka. Potřebují chránit, aby je náhodou nějaký cizí kocour nechtěl ulovit. U každého domu zabouchali na vrátka, obrátili hrnc dnem vzhůru, kořata na něj bubnovala jako na buben, myšky k tomu pískaly na vrbové píšťalky a ostatní spustili koledu:
 „Hody, hody, doprovody, dejte vejce malovaný,
 nemáte-li malovaný, dejte radši bílý,
 slepička vám snese jiný.“
 Kdo ty koledníky uviděl, ten se musel smát.
 Hospodyně vycházely na dvůr a moc se omlouvaly, že ještě nemají barvená vajíčka, ani pečené mazance, ale moc rády by něčím koledníky utily. To byla chvíle pro Ferdu. Uklonil se opatrně, aby mu nespadol pampeliškový věnec a řekl: „Milá paní hospodyně, my nechceme barevná vajíčka, ale stačí nám jedno jediné, ale čerstvé vajíčko a klidně vám za ně ještě zahrajeme a zazpíváme...“ A hospodyně honem běžela a přinesla radši dvě a přidala ještě misku mléka pro bubeníky a další dobroty pro zpěváky. A že už ani zpívat nemusí, ať jdou raději ještě dál, ať si je užijí ještě v dalších staveních.
 Za chvíli měla zvířátka v košíku deset krásných vajec. Čtyři byla bílá, tři hnědá, dvě kropenatá a jedno bylo veliké, ze všech největší.
 „Radši pojdte domů, ať vajíčka nezobijeme,“ rozhodlo telátko.
 Když přišli domů, ozývalo se právě z kurníku: „Kokkodák, kam mám to vajíčko dát??“ Po žebříčku seběhla slepice, pod křídlem držela vejce a utíkala s ním do stodoly: „Uhněte, nepřekázejte, musím honem, aby mě hospodyně neviděla...“
 „Počkejte, teto slepice, my jsme vám něco přinesli...“ a telátko opatrně postavilo na zem košík s vejci. Devět vajíček donesli v pořádku, ale jedno bylo prasklé.
 „Lejda, to je nadělení, to jsou vajíčka, jedno krásnější než druhé,“ radovala se slepice. To naprasklé odnesla do kurníku a místo něj položila do košíku to své,

114 Do školky za zvířátka

JAK POMOHLI SLEPICÍ 115

právě snesené. Zvířátka jí je pomohla rozložit do tajného hnízda ve slámě ve stodole. „Tady mi je hospodně určitě nenajde,“ nadšeně plácala křídly slepička. Ještě jednou vajíčka přepočítala a usadila se na ně. „A teď, prosím, nerušit. Budu sedět a zahřívát. Za tři týdny se přijďte podívat. To budete koukat!“

Zvířátka se usadila na dvoře, sluníčko je hrálo a duše se tetelila radostí, že se jim povedlo pomoci tetě slepici. A teta slepice? Ta se ve svém tajném hnízde hrála naději a snila ty nejkrásnější maminkovské sny.

BÁSNÍČKY

RANNÍ RITUÁL

Dobré ráno, krásný den,
začneme ho s úsměvem.
Pustíme sem čerstvý vzduch,
v zdravém těle – zdravý duch.
Stoupneme si vedle sebe,
pohládíš MĚ – a já TEBE.
Za ruce se chytíme,
do kolečka chodíme.
Je fajn, že se rádi máme,
no a teď si zamáváme.

MALOVÁNÍ

Tohle nejsou krovky,
tenhle brouček nelétá,
tenhle papír s puntíkama,
to je moje paleta.

V ruce držím štětec,
s mečem si ho nepletu,
barvičky si vybírám...
kam dám tuhle... a kam tu?

Bílá jako moje zoubky,
žlutá – to, je sluníčko.
Oranžová – meruňka je.
A červená? Jablíčko.
Modrá sladká švestka,
zelené je trávy moc.
Hnědá? Pole vyorané.
Černá, to je tmavá noc.

MANUÁL PRO UČITELKY A RODIČE

Filozofie a vzdělávací cíle vyplývající z příběhu

Příběh nám nabízí možnost ujasnit si v dětem srozumitelné míře smysl velikonočních svátků a připomenout si některé velikonoční obyčeje a rituály. Empatie zvířátek vůči tetě slepici nám může být vzorem k soucítění a pomoci druhým lidem, kamarádům i dospělým. V neposlední řadě se nám nabízí možnost procvičování matematických představ a řazení prvků v souboru. Budeme-li s dětmi také zdobit kraslice či vytvářet velikonoční dekorace, budeme se snažit vytvořit jim co největší prostor pro vlastní fantazii.

Otázky k obrázku

- Proč se zvířátka rozhodla jít koledovat? Co si na koledu vzala?
- Kolik má telátka v košíku vajíček? Kde všude jsou na obrázku pampelišky?
- Proč je strom vlevo na obrázku růžový?

Otázky k textu

- Proč lidé slaví Velikonoce?
- Jak lidé slaví Velikonoce?
- Co je to naděje?
- Už ti bylo někdy někoho líto?
- Můžou i děti někomu pomoci? Už jsi někdy někomu pomohl?
- Jaké sny měla slepička? (Můžeme ztvárnit pantomimicky.)
- O čem asi sní tvoje maminka? Co by jí udělalo radost?
- Co se nám může v noci zdát? Může být i nějaký ošklivý sen? Kam bys letěl, kdybys mohl létat? Jaké kouzlo bys chtěl umět?
- Telátko opravdu vejce nesnáší. Kdo ano?
- Proč hospodyně žádná vajíčka nechyběla?

NABÍDKA DALŠÍCH ČINNOSTÍ

- Můžeme si zasít obilí do mističek.
- Papírové vajíčko rozstříháme na dvě až pět částí, které mají děti za úkol složit.
- Vyber, co se kutálí, nebo naopak co je hranaté a kutálet se nemůže.
- Uspořádej vajíčka podle velikosti (sytlosti barvy) od nejmenšího k největšímu; i my děti se zkusíme takto seřadit podle výšky.
- Kolik vajíček slepička zahřívá (pro starší děti)? Každé z dětí má pět papírových vajíček, na část z nich si sedne, zbylá dá hospodyně-učitelce, která děti obchází a jmenuje jejich počet, ostatní hádají, kolik vajec má pod sebou. Obměna: učitelka zadává počet, který si od slepiček vezme, děti si sedají na zbylá.
*Každá z našich slepiček
snesla dnes pět vajíček.
Pověz, kolik nám jich dáš?
Kolik zbylých zahříváš?*
- Hledáme schovaná vajíčka ve třídě nebo na zahradě.

ZAHRAJEME SI HRY

Pomlázková honička – jedno dítě má pomlázku a honí s ní ostatní. Platí pravidlo, že je může plácnout jenom přes nohy, při porušení pravidla se mění honič. Kdo je chycen, zůstane stát a nesmí se hýbat. Zachránit ho může kamarád, který ho pohládí po tváři.

Na hlídání pomlázky – hra je obdobou hry na ospalého krále; děti stojí v kruhu, ospalý koledník sedí se zavřenými očima na židli uprostřed a drží pomlázku, učitelka vybere dotekem nebo mrknutím jedno dítě, které mu opatrně pomlázku vezme a utíká s ní ven z kruhu, obíhá ho a snaží se sednout si s ní na jeho místo.

Na slepičky a hospodyně – děti se rozdělí na dvě skupiny (hospodyně a slepičky), každá z nich má ohraničený prostor (domov) a určitý počet vajíček (drátěnek). Na signál si hospodyně odnáší vajíčka od slepiček domů, slepičky si je zase berou zpátky, a to vždy po jednom. Na „stop“ se už žádné vajíčko nesmí sebrat a vajíčka se spočítají.

POHYBUJEME SE

- Kutálíme se jako vajíčko (sudy, kolibka dopředu – dozadu, ze strany na stranu).
- Cvičíme s dřevěným nebo umělohmotným vajíčkem (s drátěnkou).
Pohybové cvičení
Mává křídly slepička, (pohyby „křídýlek“)
snesla právě vajíčka. (krouživý pohyb pokrčených paží
před tělem – „mlýnek“)
Kohoutek k ní rychle běží, (kruhy pokrčenými rukama
po stranách těla – „vláček“)
pyšný je, tak čechrá peři... (otočka s třepáním zapažených paží)

TVOŘÍME

- Natíráme vyfouklá vajíčka temperou ředěnou klovatinou (vajíčkem navlékneme na špejli a upevníme kouskem plastelíny).
- Dekorujeme např. pomocí otisků štětce velké papírové vajíčko; také si můžeme udělat s pomocí nafukovacího balonku, škrubu a kousků papíru vejce kaširované. Prohlížíme si výrobky a hodnotíme, co se komu podařilo.
Grafomotorické činnosti (mladší děti tečky – zobání, starší děti ovály – vajíčka kolem kuřátek).

ZPÍVÁME A MUZICÍRUJEME

- Písničky s jarní tematikou, můžeme si zkusit i hru „na ztracenou melodii“, kdy podle ukazování dirigenta-učitelky kousek písničky nespíváme nahlas, ale jen „v duchu“.
- Rozlišujeme krátké tóny (slepička zobe) a dlouhé (prochází se), na hru hudebního nástroje reagujeme ťukáním prsty do podlahy a kroky, starší děti to mohou zkusit i graficky.
- Tak slepička chodí (hrájeme metrum), tak sedí na vajíčkách (hrájeme rytmus slov „kokokokodák, kam mám to vajíčko dát“). Děti poznávají, kdy slepička chodí a kdy sedí na vajíčkách.
- Následně chůze střídaná tureckým sedem, reagujeme na změnu pravidelného rytmického doprovodu chůze, na vyřukání rytmu slov.
- Předáváme si vajíčko (více vajíček) v kruhu v rytmu říkanky.